

Ten správny kurz

Názov: Ten správny kurz

Autor textu a banneru: Tesska (2014)

Pairing: Harry Potter a Scorpius Hyperion Malfoy

Varovanie: slash, sex

Obdobie: po vojne, počas Scorpiusovho štúdia (približne r. 2028, vychádzam z toho, že sa narodil r.2006, dokončil štúdium na Rokforte, chvíľu cestoval a až neskôr si robil aurorský kurz, takže mal takých zrelých 25 rokov a Lily Potterová 23)

Upozornenie: príbeh je písaný formou drrabblíkov! A nasleduje voľné pokračovanie s názvom: ***Ten správny muž!***

1.

Nestalo sa mu to po prvý raz, čo mal pocit, akoby mu zamrzol mozog. V jeho prítomnosti... to nebolo ničím výnimočným.

„Bráň sa!“ vyzval ho lektor a vzápätí po ňom vypálil.

Netušil, ako sa to stalo, ale odrazu sa ocitol na lopatkách. Tmavovlasý muž sa nad ním zohol so zamračeným výrazom v tvári a podal mu ruku.

„Pán Malfoy, takto to ďalej nepôjde,“ zamrmľal nespokojne, keď mu pomáhal na nohy. „O tretej v mojej kancelárii.“

Jeho hlas znel prísne, ale s prímou obav.

Scorpius cítil ako sa červená, ale nedokázal tomu zabrániť. Ostatní z kurzu si ho premeriavali posmešnými pohľadmi.

2.

Tak rád by im vymazal z tváre tú smiešnu nadradenosť. Tak rád by im všetkým a hlavne *jemu* dokázal, že na to má!

Sakra! Pohnojil to. Zasa!

Keby tu bol Albus, povedal by mu, aby sa vzchopil a prestal vyvádzať. Lenže Al šiel študovať elixíry. Jeho najmenej obľúbený predmet na škole a poriadny kameň úrazu. Práve kvôli nim sa s otcom neraz hádal pre výsledné známky a bol rád, že vôbec preliezol a urobil M.L.O.K.y.

Zahryzol si do pery a sadol si na svoje miesto.

Lektor si predvolal iného. „Halshaw, ku mne!“

„Imedimenta!“ vykrikoval Caleb a lektor sa svižne uhol.

3.

Zaklopal a vošiel dnu. Lektor si ho premeral pohľadom, akoby lúštil zložitý rébus.

„Sadni si, Scorpius,“ vyzval ho.

Keď tak urobil, oprel sa v kresle a zamračil. „Viem, že som sa v tebe nezmýlil. Nepýtaj sa ako, ale viem to. Čo sa teda deje?“

Scorpius naňho pozrel. Veľké modré oči sa vpili do smaragdových.

„Nie si vo svojej koži. Na ostatných predmetoch a kurzoch exceluješ, tak prečo nie na mojej Obrane, keď viem, že by si mohol patriť k najlepším? Čo v tom je? Láska? Alebo iné problémy?“

Scorpiusovi vyschlo v hrdle. Nasucho prežrel a stisol pery do tenkej linky.

4.

Iba sa naňho díval a premýšľal, ako mu zdôvodní, že je na jeho kurzoch také... nemehlo. Pretože áno, mal problém. Problém so sústredením. Problém s myslením a problém s reagovaním.

Ako mu mal povedať, že sa v jeho prítomnosti cíti ako kovová pilina, ktorá má jeden, jediný cieľ. Upnúť sa k svojmu magnetu?

A tak mlčal.

Lektor si prečesal rukou vlasy a vzdychol si. „Dobre. Mám návrh. Čo tak súkromné hodiny? Bude ti vyhovovať dvojhodinové doučovanie? Povedzme každý druhý piatok?“

Scorpius zadržal dych. Takmer sa usmial, ale ovládol sa. Chytró prikývol. „Bude, pane,“ odvetil poslušne.

„V poriadku. Zajtra o sedemnástej.“

5.

„Ďakujem, Elinor,“ usmial sa na prívetivú asistentku, keď mu doniesla životabudič. Kávu ochutenú kvapkou mlieka a lyžičkou cukru. Mal pocit, že to potrebuje.

Odpil si a zaklonil hlavu, aby si ju oprel o vysoké operadlo stoličky. Scorpius mu neschádzal z mysle. Ten chlapec ho miatol a nielen to.

Čím to bolo, že pri ňom jeho telo znova oživalo?

Toto nepríjemné zistenie ho zasiahlo ako ľadová sprcha už v prvý deň kurzu. Mladík evidentne zmužnel. Dospel a hoci stále vyzeral... nedotknuto, iskra v oku ho prezradila.

Napokon, bol to predsa Malfoy. Tí vždy vedeli, čo chcú a išli si za svojim.

6.

Prišiel na čas. Dvere cvičebne sa rozrazili na minútu presne a dnu vpadol upachtený mladý muž. Jeho modrooký pohľad iskril ako hladina jazera pod dotykom slnečného lúča.

„Prepáčte, že...“

„Nemeškáš, Scorpius,“ predbehol ho a zosadol z katedry. Prútik v ruke.

Scorpius si odložil tašku a chopil sa svojho prútika. Mal v úmysle predviesť všetko, čo v ňom je. Akurát, že...

Harry zbystril pozornosť. *On si ma skutočne prezerá! A ešte ako!*

Takmer nad tým zistením zahabkal. Potriasol hlavou, aby sa sústredil a zdvihol ruku s prútikom. „Ako sme sa to učili?“ opýtal sa, prútik voľne v ruke.

„Vždy v strehu!“

7.

Harry bol upotený ako už dávno nie. „Na dnes končíme,“ povedal unavene a zložil prútik. „Som s tebou spokojný.“

Scorpius sa usmial a Harry na načiahol po fľaši s vodou, aby sa napil.

„Chcel som vám dokázať, že na to mám,“ pokrčil nedbalo plecami, vlasy prevlhnuté a sivé tričko, ktoré mal oblečené nieslo stopy potu.

Harry sa k nemu otočil. „Mne to dokazovať nemusíš. Ja som vedel, že na to máš.“

Chlapec sklonil hlavu a strčil si prútik do vrečka nohavíc.

„Tak potom prečo to doučovanie?“

„Chcel som, aby si pochopil, že pri súboji ťa nesmie nič a nikto rozptýliť.“

8.

Scorpius mal znova ten zastretý pohľad a Harrymu sa to rozhodne nepáčilo. Začínal tušiť, čo to... Radšej na to ani nemyslieť. Radšej nedúfať a...

„Writte, Malfoy! Taste prútiky!“

Nicholas Writte sa sebedovome uškrnul a drgol svojho spolužiaka s posmešným: „Sleduj, ako ho zotriem.“

Scorpius to síce počul, ale jeho tvár ostala bez známky emócie. A Harry sa v duchu uškrnul. Ostatní si stúpili bokom, duelanti naznačili mierny úklon hlavou.

V cvičebni lietali blesky. Writte ostal prekvapený, Malfoy skóroval na celej čiare.

„Writte, kryte sa! Nechránite sa dostatočne!“ pobádal študenta.

Writte to schytil znova, padol na zadok a trieda sa rozosmiala.

9.

Harry práve doopravoval poslednú esej, keď sa na dvere jeho kancelárie ozvalo zaklopanie.

„Vstúpte!“

Scorpius vošiel dnu a zavrel za sebou. „Dobrý deň, profesor.“

„Áno? Deje sa niečo?“

„Nie, teda vlastne,“ začal, zahryzol si do pery a pozrel naňho. „Albus ma pozval na sviatky k vám. Viete, otec bude zase služobne mimo a ja som chcel vedieť, či vám to nebude prekážať.“

„Samozrejme, že nie. Si u nás vítaný, to predsa vieš. Okrem toho, Albus mi to spomenul v liste.“

„Ďakujem.“

„Nemáš za čo. Ak chceš, môžeš sa pridať ku mne. Odchádzam zajtra večer.“

Prikývol, líca ružové. „Budem rád, pane.“

10.

„Tá káva je hrozná,“ zamrmlal Harry stíšeným hlasom tak, aby ho počul len jeho mladý spoločník.

Scorpius sa uškrnul. „To ma mrzí. Môj čaj je znamenitý.“

Harry vystrúhal grimasu, nad ktorou sa Scorpius rozosmial.

„Nebude tvojmu otcovi prekážať, že stráviš sviatky u nás?“

Scorpius pokrútil hlavou. „Nemyslím. Aj tak mal v pláne lyžovačku v Aspene s novou milenkou.“

Harry zvažnel. „Mrzí ma to.“

A vzápätí sa mu v žalúdku vyrojil celý húf motýľov, pretože chlapec naňho pozrel

a venoval mu ten najpodmanivejší úsmev. „Mňa nie, pane.“

Posledných pár minút v kaviarni na vlakovej stanici strávili svorným mlčaním. A bolo príjemné.

11.

Kupé bolo prázdne. Zaujali miesta hneď pri okne, aby mohli sledovať ubiehajúcu krajinu za ním. Všade boli celé zálahy snehu a ešte i teraz snežilo.

„Myslím, že sa stále nevyrovnal s matkinou smrťou, no dáva to najavo sebe vlastným spôsobom.“

Harry ho mlčky počúval, vpíjajúc sa očami do tej mladej a príťažlivej tváre. Bolo jasné, že zdedil krásu po matke, eleganciu po starom otcovi a dravosť po Dracovi. Ale tých predností tu bolo viac. Keby ich mal všetky menovať, neskončil by do večera.

„Chýba vám vaša manželka?“ prekvapil ho náhle otázkou.

Harry sa zamyslel. „Niekedy,“ odvetil popravde. Nechcel mu klamať.

12.

„Vitaj,“ povedal Harry a venoval mu široký úsmev. „Myslím, že naposledy si tu strávil týždeň počas leta v šiestom ročníku, však?“

„Áno. A bol to veľmi príjemne strávený čas,“ prisvedčil.

Zhodili zo seba kabáty a Harry ho ubytoval v hosťovskej izbe. Zakúrnil mu v kozube a ukázal, kde-čo nájde.

„Predpokladám, že si hladný, pretože ja mám hlad ako vlk.“

Scorpius si vyložil kufor na posteľ a prikývol. „Vybalím a prídem vám pomôcť?“

„Fajn, platí,“ uškrnul sa Harry. „V kuchyni mi pomáha väčšinou Lily, ale tá príde až o tri dni. James príde pozajtra, aj s Albusom.“

„Dobre vedieť,“ hlesol tlmene.

13.

Sprchoval sa, ruka kízala po celej dĺžke namydleného penisu. Z pier mu unikali tiché stony. Keď vyvrcholil, dokončil svoju očistu a načial sa za osuškou.

Lenže práve vtedy kliplo svetlo.

„Sakra!“ začul ako zahrnel ten hlboký hlas a vzápätí sa ozvalo ďalšie kliatie nasledované po tupom náraze.

Zamotal sa do uteráka a vykročil z kúpeľne do chodby. Po tme nahmatal dreve, za ktorými sa ozývalo fučanie a vošiel dnu.

„Stalo sa vám niečo?“ očami sa ho usiloval vypátrať v tej tme.

Harry doňho nechtiac vrazil a jeho nemotornosť spôsobila, že spadli na zem. Harry pristál rovno na ňom.

„Pán... Potter...“

14.

Ten hlas bol podmanivý ako hlas vábničky. Ťahal ho k sebe a on nevedel odolať. Akoby niekto zamkol ten okamih a zastavil čas.

Harry cítil, ako sa mu zadrháva dych, ako mu srdce vynechalo úder, ako ho opantáva vzrušenie.

A potom už len pocítil jemný tlak na svojich ústach, keď sa Scorpius nadvihol na lakťoch a pobožkal ho.

Zastonal.

Pootvoril ústa a do úst mu vkĺzol jeho jazyk. Chránený pod rúškom tmy sa tým opojným pocitom, ktoré v ňom bozk vyvolal, poddal.

Vedel, že nesmie, že to bude ľutovať, ale nemohol si pomôcť. Nič krajšie sa mu už dlho neprihodilo.

15.

„Ten bozk bol...“ začal neskôr v kuchyni, ale nemohol nájsť vhodné slová. Musel by klamať, keby tvrdil, že ho ten bozk nechal pokojným.

Scorpius zamiešal omáčku, aby sa nepripálila. „Opojný? Mámivý?“ ponúkol vhodné prirovnania a pozrel naňho. „Prosím, len nepovedzte, že to ľutujete.“

Harry unavene vydýchol a znova nasal vzduch. „Som pre teba pristarý. A ty to vieš.“

„Kecy!“

„Scorpius, pochop ma. Navyše, si môj študent a priateľ môjho syna. Zabil by ma, keby sa to dozvedel a tvoj otec by ma vykastroval!“

Vypol sporák a pristúpil k nemu. „Nie, ak sa to nedozvedia. Prosím, tak dlho po vás túžim!“

16.

Plavovlasý démon, ktorý ho mal stiahnuť do pekla. Na samotné dno ako najposlednejšieho padlého anjela.

Keby mu len vládol odolať. Čím to bolo? Uriekol ho? Alebo mu dal niečo do toho čaju?

Netušil.

Scorpius pod ním ležal celkom nahý, dotýkal sa ho všade, kam dosiahol a prerývane stonal. Šedé oči horeli divokým vnútorným plameňom, ktorý ho spaľoval rovnako účinne ako jeho bozky.

„Prosím,“ zachroptel mladík a upevnil zovretie stehien okolo jeho bokov.

Pohol sa v ňom. Jemne a pomaly. Kízal dnu a von.

Bol šialený? Možno. Ale vnárať sa do toho nádherného tela bolo čírym pôžitkom. Nevedel sa ho nasýtiť.

17.

Robili to už všade. V kuchyni na stole, na stoličke i linke. V kúpeľni. V spálni na podlahe i na posteli. Na schodoch a opretý o stenu na chodbe. Dokonca vonku na snehu.

Harry sa zdvihol z postele. „Mali by sme prestať.“

„Ved' sme len začali,“ zamrmlal mu do pokožky, pretože vstal hneď za ním. Jeho ruky objali vypracovaný hrudník pokrytý tmavými chĺpkami a skĺzli na ploché brucho. Ukazovák sa vnoril do pupočnej jamky a prsty sa predrali nižšie.

Harry na krku ucítil pery, ktoré sali jeho citlivé miesto, kým mu penis zmizol v horúcej dlani, aby sa pôsobivo zväčšil.

18.

Posledná noc, keď mali byť sami. Scorpius spal stočený na jeho hrudi. Jeho malé háďa.

Prečesal mu prstami jemné pramene vlasov. „Nikto sa to nesmie dozvedieť. Prisahaj!“

Chlapec mu pozrel do očí, bradou sa oprel o širokú hrud'. „Máš moje slovo,“ povedal a pobožkal ho tam, kde počul biť Harryho srdce.

„Chápeš moje dôvody, však?“

„Isteže. Nechcem, aby ťa kvôli mne vyhodili z práce. Alebo mňa z kurzu. Tvrdo som na sebe pracoval. A netúžim ani po tom, aby ťa môj otec vykastroval. Tvoj penis totiž milujem.“

Harry sa uškrnul. „Len môj penis?“

Scorpius naňho zagánil. „Zvyšok si musíš zaslúžiť.“

19.

Smiali sa. Všetci.

„A potom si to mal vidieť,“ chválil sa plavovlasý chlapec. „Zotrel som ho s dokonale vrodenu eleganciou.“

Harry sa pousmial. „S tým musím súhlasiť. Writte bol nepríjemne prekvapený a celá trieda sa pobavila na jeho účet.“

Al sa uškrnul: „To je môj kamoš!“ štychol ho do boku, kým si jeho mladšia sestra Lily iba obdivne povzdychla.

Harrymu ten pohľad neunikol. Absolútne zamilovaný. Videl ho neraz. U Hermiony a Rona. U Georga a Angeliny. Dokonca u Billa a Fleur.

U Ginny. Napadlo ho, či sa na ňu vôbec niekedy sám díval práve takto. Zamilovane.

Svedomie naňho vycerilo zuby.

20.

Vkradol sa mu do spálne a Harry sa prebudil v momente, keď sa dotkol kľučky z druhej strany dverí.

„Na niečom sme sa dohodli, nie?“ zašepkal, ale ani sa nepohol.

Scorpius stuhol. „Mám odísť?“

Harry si povzdychol a posunul sa. „Ale iba na chvíľu.“

Vhupol k nemu a vlepil mu na ústa bozk. „Nemohol som to bez teba vydržať. Bude to hrozne ťažké, keď...“

Harry si pritiahol jeho hlavu k bozku a mladík neprotestoval. „Myslím, že je Lily do teba zaľúbená.“

Scorpius nadvihol obočie. „Tak to bude asi sklamaná.“

O chvíľu neskôr už sedel na Harrym a stonal od rozkoše.

21.

Okno kupé vlaku bolo žalostne zarosené.

Mladý plavovlasý muž ležal na svojom profesorovi a tváril sa nevyspytateľne.

„Na čo myslíš?“ opýtal sa Harry, jeho prsty obkreslili plavé obočie.

„Vieš, že som sa vo vlaku ešte nemiloval? Chcel som sa na teba vrhnúť už cestou k vám, ale obával som sa, že si to s tou mojou návštevou rozmyslíš,“ priznal sa.

Harry sa rozosmial.

„Milujem tvoj smiech.“

Starší muž sa nadvihol na lakťoch a ukradol si od neho bozk. Vlhký, dlhý, vláčný. „Vezmi si ma teraz ty. Máme ešte pár minút, kým vlak dorazí do stanice.“

Scorpiusa ani len nenapadlo namietiť.

22.

Bolo ťažké vídať ho takmer každý deň a vedieť, že smie iba to. Viac povolené nemal. Vzťah, do ktorého sa pustil tak bez rozumu a po hlave mu poplietol hlavu i zmysly.

Scorpius svoje slovo dodržal. A hodlal tak urobiť aj on. Snažil sa zo všetkých síl nemyslieť naňho, nevenovať mu na hodinách väčšiu pozornosť ako ostatným, nevšimáť si žiadostivé pohľady, ktoré sa naňho čas od času upierali.

Stal sa k tomu všetkému slepým a hluchým.

Zakaždým unikol do bezpečia svojej kancelárie, či súkromných priestorov. Mizol spod dohľadu strieborných očí a snažil sa nezbláznit' z túžby po ňom. Snažil sa.

23.

„Vidím, že nie si vo svojej koži,“ hlesla Lily. „Si ako vymenený a stavím sa, že za to môže on!“

Harry ju sotva vnímal. „Čo horoviš, zlatko?“ prebral sa zo zamyslenia.

„Och!“ zahundrala. „Keď som si priala, aby si si konečne niekoho našiel, netušila som, že to bude chyba. Myslela som, že sa napriek tomu veku k tebe hodí, ale teraz myslím, že som vo svojom úsudku poriadne zakopla!“

„V čom?“

„Scorpius! Odkopol ťa, však? Kvôli veku! Čo povedal, že si preňho pristarý?“

Harry iba otvoril ústa a ostal na ňu nemo zízať.

„Zabijem ho!“ zvolala a vyskočila zo stoličky.

24.

„Nie!“ zvolal a zastavil ju prv ako stihla vyviesť nejakú nerozvážnosť.

Ostali na seba civieť. „O-odkiaľ to vieš?“

Jeho najmladšia dcéra prevrátila očami. „Od Albusa. A Alovi to povedal James.“

Zakoktal sa a zbledol. „A-a-ako?“

Mykla plecami. „A nie je to jedno?“

Nemal poňatia. Bolo to jedno? Vážne im to bolo jedno?

„Kto to ešte vie?“

„Nik iný. Je to predsa len medzi vami.“

Nevedel, či si má vydýchnuť, alebo si vziať aspirín na ukrutné bolesti hlavy, ktoré sa tak odrazu dostavili.

„Ocko? Tak čo sa stalo?“

Obišla stôl a objala ho.

„Nič zlatko. Len... asi si vás ani nezaslúžim.“

25.

Harry sa prebral z driemot na to, že ho čosi vyrušilo. Nasadil si okuliare a konča svojej postele zbadal postávať nádherného patronusa, ktorý vydával striebnistú žiaru.

„Chýbaš mi. Už ma nebaví onanovať pri pohľade na tvoju fotografiu.“

Patronus zmizol a Harry sa rozosmial. Pozrel na hodiny na nočnom stolíku. Pol druhej ráno. Natiahol sa po prútiku a vyčaroval vlastného patronusa, aby ho poslal so správou: *„Odkiaľ máš moju fotku?“*

Mladá, svižná antilopa sa vrátila. *„Našiel som jednu u teba doma. Nechci vedieť ako vyzerá. Čistiace kúzlo už sotva pomáha.“*

Hrud' mu znova zadunela bezuzdným smiechom. Mávol prútikom. *„Opíš mi to...“*

26.

Scorpius sa usmial. Naposledy si precvičil nové kúzlo a zaklapol hrubú, možno i storočnú bichľu. V sekunde zo seba stiahol šaty a vhuhol do postele.

Zhasil svetlo a mávol prútikom. *„Ležím v posteli a hladím sa. Túžim po tebe, až z toho šaliem.“*

Odpoveď prišla obratom. *„Predstav si, že sa ťa dotýkam ja. Všade. Cítiš na svojej pokožke moje horúce ústa? Jazykom obkrúžim tvoju bradavku a jemne za ňu potiahnem zubami. Potom ju nasajem do úst.“*

Scorpius sa zachvel. *„Prajem si, aby si mi to urobil, Harry. Ústami. A potom si ma vezmi. Ako len chceš.“*

„Nič iné ani neplánujem.“

27.

Vonku bolo nádherne. Človek by povedal, že tí dvaja na seba len tak narazili. Čiste náhodou. Scorpius lízal svoju porciu zmrzliny, kým Harry jedol svoju porciu z pohára.

„Chcel som ti povedať, že Al, Jamie a Lil o nás vedia.“

Scorpius bez slova prikývol. „Myslel som si to. Albus minule čosi v liste naznačil.“

Harry sa zamračil. „Zdá sa, že im to nie je proti srsti.“

„Ale?“ Scorpius zvažnel.

„Stále si myslím, že som pre teba pristarý.“

„Dohodli sme sa, že táto téma je uzavretá. Mám odlišný názor. Úplne.“

„Tvoj otec by so mnou zrejme prvý raz bez námietok súhlasil.“

28.

Pánske verejné toalety neboli práve ideálne miesto na milostné rande, ale stále lepšie ako nič. Bolo to rýchle, prudké a vášnivé. Erupcia emócií a túžby, ktorá skončila skôr, ako by im bolo milé.

Harry si zapol zips, za ktorým zmizol jeho už ochabnutý penis. Scorpius sa oňho oprel čelom, stále porozopínaný.

„Ešte stále sa cítiš tak staro?“

Zelenooký čarodejník si povzdychol. „S tebou ustavične. Budeš ma chcieť aj vtedy, keď príberiem a budem mať vrásky?“

Jeho smiech utlmil čierny habit. „Budeš ma chcieť aj vtedy, keď príberiem ja a moja tvár už nebude taká príťažlivá ako je teraz?“

Prevrátil očami.

29.

„Draco,“ povedal a opätoval mu jeho zamračený pohľad.

Muž podišiel bližšie a usadil sa v kresle. „Vieš si predstaviť, ako som sa asi začudoval, keď môj syn odišiel z večierka, ktorý bol na jeho počesť len preto, aby ti mohol vliezť do postele, Potter?“

„Nie je to tak, ako si myslíš,“ odvetil chladne.

„Skutočne? A ako to je? Vydieral si ho? Prinútil kúzlom? Elixírom? Vyhrážkami? To mi fakt hlava neberie, Potter! Chcel si sa mi prostredníctvom neho pomstiť?“

„Nie ja...“

„To si si nemohol nájsť iný ochotný zadok? Alebo ti nemal kto podržať? Status hrdinu už stratil svoj lesk?“

„Nie!“

30.

Vedel, že prišiel neskoro. V miestnosti, pred ktorou sa objavil lietali blesky. Či skôr kliatby. Počul hlas svojho otca a počul Harryho.

Otvoril a vošiel, aby videl, ako otcova kliatba zasiahla Harryho do hrude a toho hodilo o stenu.

„Si srab, Potter a vždy si bol!“

Harryho ruka s prútikom sa dvihla. „Impedimenta!“ zašepkal a Draco dopadol o pár metrov na zadok. Tvrdo.

„Prestaňte! Obaja!“ zvolal a privolať si ich prútičky.

Pozrel najprv na otca, ktorý už-už otváral ústa. „Snažil som sa ti to vysvetliť. Ale ty si nepočúval! Nikdy ma nepočúvaš! Ja ho milujem!“

Draco bledol.

Harry sa usmial.

31.

„Naučený?“ opýtal sa ho a Scorpius sa obzrel cez plece. V dverách izby postával jeho otec.

Prikývol a odvrátil sa.

„Naozaj to musí byť Potter?“

Neodpovedal.

„Si môj jediný syn, je pochopiteľné, že si robím starosti.“

„Nemusíš.“

„Scorpius, prosím!“

„Otec, kým ty si chodil kade – tade po svete za obchodom a svojimi avantýrkami, ja som dospel. Viem presne, čo chcem a koho chcem. Skutočne ho

milujem. Je to také nepochopiteľné?”

„Ak chceš počuť pravdu, tak je. Je to chrabromilčan a predovšetkým, *Potter!*”

„To už by si bol radšej, keby som si to nechal robiť od Tibériusa Goyla? Alebo Amosa Zabiniho?”

32.

Harry sedel v skúšacej komisii ako vybraný člen profesorského zboru. A bol nanajvýš spokojný. Scorpius exceloval, ale o tom samozrejme ani v najmenšom nepochyboval.

Zdalo sa mu, že deň plynie neskutočne pomaly a študentov na odskúšanie iba pribúda. Keď sa konečne ozvalo zaklopanie na dvere jeho kancelárie, s úsmevom otvoril.

Scorpius mu padol do náručia a objal ho okolo krku. „Mám to v kapse.”

„To teda máš,” prisvedčil a pobožkal ho.

Scorpius zabuchol nohou dvere a dotisol ho k pracovnému stolu. „Vždy som ti to chcel urobiť práve na ňom.”

Harry sa uškrnul. „Čo ti bráni?”

„Teraz už vôbec nič.”

33.

Scorpius sa unavený vypoťácal z krku. „Príšerný deň v práci,” povedal a dovolil Harrymu, aby mu pomohol z habitu, pričom si od neho kradol bozky.

„To ťa tak zmohlo papierovanie?”

Scorpius sa uškrnul. „Byrokracia je sviňa.” A nadýchol sa z plných pľúc. „Čo varíš?”

„Tvoje obľúbené.”

Strieborné oči zasvietili, keď ho objal. „Pri akej príležitosti?”

„Nechaj sa prekvapiť,” odbil ho a zmizol v kuchyni.

Večera bola dokonalá. Bažant na víne, horiace sviece a Harry k tomu. Čo viac si mohol priať? Ovšem, ostal prekvapene zízať na malú krabičku v jeho ruke, keď si

k nemu potom kľakol.

Scorpius celkom onemel.

34.

„Stále s tým nesúhlasím,“ zamrmlal s rukami založenými za chrbtom. „Ale akceptujem jeho želanie. Zdá sa, že si ťa obľúbil a ja s tým nič nenarobím.“

„Si neskutočne šľachetný.“

Dracov pohľad sa nebezpečne zúžil. „Nepodará sa ti vyprovokovať ma, tak sa ani nesnaž. Sľúbil som mu, že ťa budem rešpektovať. Neznamená to, že ťa neprekľajem v momente, keď zistím, že si mu nejako ublížil, Potter!“ precedil cez zuby.

„Naozaj si to myslíš? Pretože ja sa skôr desím momentu, kedy zistím, že ublíži on mne. Je príliš krásny, príliš mladý a príliš... ma to bude bolieť, ak sa raz rozhodne inak.“

35.

Len ich rodina. Nik iný. Najbližší. A Draco celý v čiernom ako majestátny výkričník celému tomuto daniu. Sám v prvej lavici malej kaplnky na ľavej strane.

„No nie sú úžasní?“ začul pri sebe tichý, dojatý šepot.

Nezbadal, kedy si k nemu prisadla. Ale musel prikývnuť. „Ty si Lillian?“

Tmavovláska pokrútila hlavou. Jej modré oči ho uchvátili. „Iba Lily, pre priateľov.“

Prikývol, pery stále zomknuté do tenkej linky. Obklopila ho jej sladká mladistvá vôňa. Celkom ho opantala. A tie oči, ktoré sa naňho upierali...

V slabinách pocítil všehovoriace pnutie. Jeho pohľad nenápadne skĺzol nižšie. Musel uznať, že Potterova dcéra bola... *skvostná*.

36.

Zelený zrak sa zabodol do tancujúcej dvojice. Do jedinej tancujúcej dvojice.

„Tvoj otec stále tancuje s Lily.“

Scorpius prikývol. „Prekáža ti to?“

„Nie som si istý,“ zamrmlal. Ale bol si až pridobre vedomý toho uhrančivého pohľadu, ktorým Malfoy starší spaľoval jeho dcéru. Nanešťastie už dávno plnoletú. Alebo... našťastie?

„Bojíš sa, že to na ňu... skúsi?“

Odpovedal až po chvíli. „Lily vždy vedela, čo chce. Verím jej, i jej rozhodnutiam. Tvoj otec neurobí bez jej dovolenia nič. To mi môžeš veriť.“

Scorpius prikývol. „Možno... bude konečne šťastný i on.“

Harry ho pohladkal po líci. „Možno. A teraz, smiem prosiť?“

„Smieš, láska.“

~ **Koniec** ~